

Câștig ilicit...

Florin-Cezar CĂLIN

Prezența ta e hrană vie-n mine,
Un nesecat izvor de biruință!
Nu-mi este frică să trăiesc cu tine,
Căci zilnic ești prezentă-n conștiință.

E frig în lumea mea când nu ești tu,
Pământul geme de păcate grele.
Tu ești motivul de a spune ... Nu!
Acelor veninoase caractere.

Iubești atunci când tu te dăruiești toată,
Acelui cineva avut în gând.
Iar asta o putem numi chiar soartă,
Pecetluită cu un singur cuvânt.

Ființa ta prea lesne dezertează,
În liniștea-mi de-acuma efemeră.
"- Dar tot ce se întâmplă, ce contează,!"
E că nu-ți faci din viață ... carieră.

Simt sufletul că plânge fără tine,
Împovărat acum de lipsa ta.
Nimic din Univers nu-i mai convine,
Văzând că nu lucește a ta stea.

Se aprindeau lumini pe strada vieții,
Iar felinare pălpăiau până în zori.
Când adormeau în vise chiar poezii,
Cu versuri încărcate de culori.

Păcate grele împotriva sorții,
Am tot cărat în spate obosind.
Ca în final să-i cotizăm noi vieții,
O parte din "câștigul" ilicit.

Brăila, octombrie 2017